

Johann Cothmann

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Cothman, S. S. Theologiae Doctor & Professor. Ad Exequias Quas ... Virgini, Annae Pegels/ Cum Domina, Priori ... S. Crucis, hodie ... Vir ... Henricus Schuckmann/ I.U.D. ... ex defunctae voluntate adornatas cupit Omnium ordinum cives Academicos ... invitat

Rostochii: Kilius, 1641

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776207342>

Druck Freier Zugang

Cothman, J.,
in
A. Pegel.

Rostock, 1641.

27.

PROGRAMMA
QVO
RECTOR
Universitatis Rostochiensis
JOHANNES COTHMAN,

Theologiae Doctor &
Professor.

AD
EXEQUIAS
QVAS

Pijssimae ac Castissimae Virgini,

ANNÆ REYES/

Cum Dominâ, Priori, & cæteris

Sanctimonialibus S. Crucis,

hodie horâ primâ,

Vir Consulcissimus & Clarissimus

HENRICUS Schuckmann/ J.U.D.

& Professor, ex defunctæ voluntate

adornatas cupit.

*Omnium ordinum cives Academicos, quâ par
est, diligentia invitatis.*

—(O)—

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad, Typogr. Anno 1641.

32.

PROGRAMMA
DVO
RECTOR
Universitatis Rostochensis
JOHANNES COTHMAN,
S. Theologiae Doctor &
Professor.

Ad
EXERCITIA
D.V.S.
Piscinae Cassinae Nigrae
ANNAE BRUNNEN
Cum Dignitate Priori & ceteris
sanctimonialibus & ceteris
hodie hactenus

HENRICUS SCHUMANN J.D.
& Professor, ex officio voluntarius
admodum Viri
Commissarius et ceteris
in officio

ROSTOCK
J. H. KLEIN, Typogr. Anno 1847

RECTOR
Universitatis Rostochiensis
JOHANNES COTHMAN,
S. S. Theologiæ Doctor
& Professor.

Virginitatem immodicis in papa-
tu antehac, & etiamnum laudi-
bus esse elatam, publica testan-
tur scripta. Hinc Bernhardus ser-
mone 21. de virginitate, virgines in æternâ bea-
titudine feliciores fore ait, utpote quæ in hac
vitâ Angelicam ducant vitam. Unde exclam-
mat idem: ô sublime meritum virginum, ô
gloriam excellentem, ô præmium spirituale.
Quemadmodum enim in multishabitationi-
bus unus præ alio magis honoratur, ita virgi-
nibus contingere creditur in papaæu. Quas
præ reliquis in vitâ æternâ electis, ita honora-
tum iri arbitrantur, sicuti luna præ cæteris si-
deribus præminet. Licet vero talia extra &
præter, imo contra scripturam dicantur, non
tamen propterea omnis laus pijs & honestis
virginibus deneganda, imprimis si talis sit, in
quâ non conspiciatur improbus vultus, non
vagi oculi, non infrenis lingua, non petulans

rifus, non scurrilis jocus, non indecens habitus, non tumidus aut fluxus incessus. Quæ enim hisce, ut & alijs virginem piam & castam decentibus prædita virtutibus, utiq; laude dignissima est. Ne jam longè abeamus, commendationem illam rectè competere arbitramur virgini, dum vivebat, pijssimæ & castissimæ, cui nunc exequias paramus, ANNÆ Pegels/ quæ lucis hujus usurâ primum frui cæpit seculi superioris 1595. 8. mensis Januarij die, inter 8. & 9. vespertinam, hîc Rostochij. Patrem habuit Clarissimum & Excellentissimum Dn. D. MAGNUM PEGELIUM, in Academiâ primùm Juliâ, deinde in hac nostrâ Mathematicæ quondam professorem celeberrimum ac meritisimum; Cujus singularis eruditio ac ingenij promptitudo, cum famâ publicâ comendaretur gloriosissimo Imperatori Rudolpho II. tanto illum prosecutus est favore, ut eundem hinc Pragam avocatum toto vitæ suæ tempore Mathematicum haberet: Cû in illâ statione & vocatione cæsariâ sese solertem dedisset, alijs Illustrissimis personis innotuit. Unde factum est, ut ab Illustrissimo ac celsissimo principe ac Domino, Domino PHILIPPO, Pomeraniæ duce, literarum ac literatorum patrono laudatissimo, gratiosè habitus
fit

lit, ac Sedini comædiam hujus vitæ feliciter
absolverit. Matrem habuit cognominem.
ANNAM **Stuven** matronam virtutibus Chri-
stianâ muliere dignis conspicuam. Avus pa-
ternus piè defunctæ nostræ virginis fuit clarif-
simus Dn. M. CUNRADUS PEGELIUS Illu-
strissimi Ducis Megapolensis Magni cogno-
minati consiliarius, & Academiae nostræ Pro-
fessor celeberrimus, ex antiquissimâ & in urbe
Wismariensi, per trecentos circiter annos
(sicuti ex pervetustis monumentis publicis
constat) florentissimâ Pegeliorum familiâ
oriundus. Avia paterna fuit ANNA **Bolten**/
ex prosapiâ **der Bolten vnd Tanchen** in nomi-
natâ antea urbe Wismariensi prognata, à vir-
tutibus muliebribus commendatissima. A-
vum maternum habuit NICOLAUM **Stuven**
civem quondam & cerevisiarium urbis hu-
jus integerrimum. Aviam verò maternam ma-
tronam honestissimam **Talesen Beselins**. Ex
quibus honestis majoribus defuncta nostra
virgo progenita, sacro Baptismatis fonte
inititata, Christo Redemptori suo nomen pro-
fessa est. Et postea à teneris Unguiculis in stu-
dio pietatis, cæterisq; virtutibus virginem ca-
stam piam & pudicam exornantibus, majores
progressus fecit, quod vel inde declaravit,

B 3

quod

quod se omnibus piam & pudicam exhibuit.
Pietatem, quã hujus & futuræ vitæ promissio-
nẽ haberenovit, sedulò sectata fuit. Et, ut à ter-
renis avocamentis esset remotior, solitariã vi-
tam, dono continentiaẽ prædita, elegit, & in
cœnobio virginum, quod est hîc Rostochij ex-
emplariter vixit. Non enim similis fuit illis
hominibus, de quibus Apostolus ait, quod for-
mam tantum pietatis habeant, Cæterum vim
ejus abnegent. Proinde toto animo, sicuti scri-
ptura ait de ijs, qui sine hypocrisi Jehovaham ve-
nerantur, Deum dilexit, suasq; in Christo so-
rores verbis & exemplo ad pietatem cohorta-
ta fuit. Et quia dicente Augustino in Medita-
tionibus sola perse verantia coronatur, in illo
pietatis studio & fervore ad finem usq; con-
stans permansit. Cumq; sæpius cum morbis
conflictaretur (solet enim judicium Dei ab
ipsius domo incipere, quia Deus quem diligit
castigat) non suos quos sensit dolores exag-
geravit, sed id Unum illam malè habuit, quod
cætui ad sacra peragenda congregato interes-
se non posset. Et quamvis impediante morbo
id non licuerit, privatis tamen precibus salu-
tem Ecclesiæ & afflictum ejusdem statum Deo
commendavit, seseq; in legendis Biblijs dili-
gen-

genter exercuit. Quamvis ingravescentē morbo sapius prohibita sit, non tamen se à lectione scripturæ avelli passa fuit. Sed devamen a liquod morbi sentiens statim exercitium lectionis scripturarum continuavit. Et ex illâ crebrâ & continuatâ verbi divini lectione tantam acquisivit scientiam, quam deinceps praxi vitæ Christianæ exornavit, ut paucas virgines pares, nullas superiores habuerit, superioribus reverentiam, sui similibus comitatem & humanitatem, ut & inserviendi promptitudinem, inferioribus amorem candidum, cognatis & amicis benevolentiam, egenis & exulibus (quorum hoc tempore eheu! plures sunt) liberalem sese pro facultate sua exhibuit. Et si votis fuisset locus, diuturniore vita dignissima fuisset. Verum quia Deo placuit & ipsi gratissima fuit, eidem a primo fermè ætatis ingressu mortis prodromos misit, quæ corpus alias debile sapius infestârunt. Ante tempus semestri soliti morbi passa est recidivam, & vehementi cephalalgîâ ac dispnæâ ægrotare cæpit, quâ subinde ingravescente, factum est, ut omnis Medicorum opera fuerit elusa. Sentiens igitur, ultimam præforibus esse vitæ horam, sicuti per totam vitam fecit,

fecit, ita sese nunc divinæ voluntati subjecit,
ac filiali fiduciâ in meritum Christi spem o-
mnem collocavit, ac præterito die Jovis, qui
erat 12. mensis currentis circa sextam matuti-
nam, cum esset quadraginta & septem fer-
mè annorum, cum pleno rationis usu, citra ul-
lum mortis sensum, piè ac placidè in domino
obdormivit. Eoq; ipso restatum fecit, nihil in
mundo esse perpetuû. Nam antiquissimæ fa-
miliæ Pegeliorum decus, quod illa vivente re-
presentabatur, una cum illa esse desijt, dum
ultima illa ex hac familia residua per mortem
ablata fuit. Huic pijsimæ, dum vivebat, vir-
gini, funus adornare constituit vir Am-
plissimus & consultissimus Dn. HENRICUS
Schuckmann / in Academiâ nostrâ Antecessor
juris celeberrimus, qui illam filiæ loco habuit.
Agite ergò cives Academici omnium ordi-
num honoratissimi, funeris deductionem ma-
gnâ frequentiâ exornate, ac inter eundem
mortalitatis vestræ memores estote, simulq;
pro obtinendâ pace ac incolumitate Ecclesiæ
afflictissimæ, vota fundite. Dab. Rost. sub
figillo Universitatis 16. Aug.

Anno 1641.

Conventus fiet in Templo Jacobæo.

genter exercuit. Quamvis in
bo sapius prohibita sit, non
ne scripturæ avelli passa fu
liquod morbi sentiens stat
tionis scripturarum cont
crebrâ & continuatâ verbi d
tam acquisivit scientiam
praxi vitæ Christianæ exorn
gines pares, nullas superior
rioribus reverentiam, sui
tem & humanitatem, ut &
ptitudinem, inferioribus an
cognatis & amicis benevol
exulibus (quorum hoc tem
sunt) liberalem sese pro fac
it. Et si votis fuisset locus,
dignissima fuisset. Verum
& ipsi gratissima fuit, eiden
tatis ingressu mortis prod
corpus alias debile sapius
tempus semestre soliti mor
vam, & vehementi cepha
ægrotare cæpit, quâ sub
te, factum est, ut omnis M
fuerit elusa. Sentiens igitur
ribus esse vitæ horam, sicut

ntè mor-
à lectio-
amen a-
tium le-
t ex illâ
one tan-
einceps
ucas vir-
it, supe-
comita-
li prom-
didum,
genis &
plures
exhibu-
ore vita
placuit
ermè æ-
it, qua
t. Ante
t recidi-
dispnâ
avescen-
opera
præ fo-
n vitam
fecit,

